

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2008

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 2008

N:o 333—340

SISÄLLYS

N:o		Sivu
333	Valtioneuvoston asetus tuettavan peltosalaojituksen laatuvaatimuksista ja tukikelpoisista enimmäiskustannuksista	857
334	Valtioneuvoston asetus maatalouden investointituen kohdentamisesta vuonna 2008	862
335	Valtioneuvoston asetus luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	864
336	Valtioneuvoston asetus Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamien pinta-alaperusteisten tukien valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	870
337	Valtioneuvoston asetus Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien tukien valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	872
338	Valtioneuvoston asetus tilaneuvontajärjestelmän täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	873
339	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	874
340	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksista kasvinsuojeluaineen hyväksymisen hakemisesta ja hyväksymisestä sekä niihin liittyvistä menettelyistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	880

N:o 333

Valtioneuvoston asetus

tuettavan peltosalaojituksen laatuvaatimuksista ja tukikelpoisista enimmäiskustannuksista

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä joulukuuta 2007 annetun maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) nojalla maksettavan salaojitus- ja ympäristötuen myöntämisen perusteista, enimmäiskustannuksista ja tuettavan salaojitus- ja ympäristötuen teknisistä laatuvaatimuksista.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *salaojalla* putkiojaa, joka päästää vettä sisään tai ulos putken koko pituudelta;

2) *salaojituksella* salaojin toteutettua paikalliskuivatusta;

3) *täydennysojituksella* aiemmin tehdyn salaojituksen toimivuuden parantamiseksi tehtävää lisäsalaojitusta;

4) *ympärysaineella* välittömästi putken ympärille joko putken laskun yhteydessä tai etukäteen asennettavaa suojusta; ja

5) *esipäälysteellä* ympäröivää ympäristöä, joka on asennettu putken ympärille ennen putken ojaan laskemista.

3 §

Tuettavan kustannuksen määräytyminen

Uusien, kokonaan uudistettavien tai täydennysojitettavien salaojitusten tuki perustuu

kustannusarvioon. Uusien ja kokonaan uudistettavien salaojitusten tuen perusteena käytettävä enimmäiskustannus on 2,80 euroa sala-ojаметriä kohden. Täydennysojitusten laske-misperusteena oleva enimmäiskustannus on 2,50 euroa sala-ojаметriä kohden. Hehtaaria kohti tuettavat enimmäismetrimäärät on esi-tetty liitteessä 2.

Tukea ei makseta pellon pinnan muotoi-lusta tai maan rakenteen muuttamisesta ai-heutuvien kustannusten osalta.

Salaojien metrimäärä hehtaaria kohti mää-ritellään 0,2—1,0 metrin syvyydellä maan-pinnasta sijaitsevan vallitsevan maalajin pe-rusteella.

Täydennysojituksessa suunnitelmaselos-tuksesta tulee käydä ilmi olemassa olevan salaojituksen kunto ja syvyys. Vanhan ojituk-sen hyödyntäminen ja sen säilyttäminen toi-mintakuntoisena on ensisijainen täydennys-ojituksen vaihtoehto.

Mikäli suunnittelija katsoo, että salaojitus on tarpeen tehdä liitteessä 2 olevien enim-mäismetrimäärien edellyttämää merkittävästi pienemmällä tai suuremmalla ojamäärällä, on tämä perusteltava suunnitelmassa.

4 §

Salaojitussuunnitelman sisältö

Salaojitussuunnitelmassa tulee olla aina-kin:

1) suunnitelmaselostus, josta ilmenevät ti-latiedot mukaan lukien tilatunnus ja perusloh-kon numero, maalajit, suunnitellut ojavälit ja ympärysaineet ja niiden perustelut sekä mi-toitusperusteet;

2) kustannusarvio yksikköhinnoin ja keski-määräiset kustannukset hehtaaria ja metriä kohti sekä maalajeittain tukemiskelpoinen metrimäärä yhteensä ja hehtaaria kohti;

3) tarveaineluettelo;

4) suunnitelmakartta, josta ilmenee pellon pinnan muoto sekä salaojien paikat, putki-koot ja asennussyvyudet;

5) karttamerkkiselvitys ja mittakaava;

6) työselostus tarvittavine tyyppi-piirroksi-neen;

7) urakkasopimus- ja työmaapöytäkirjalo-makkeet;

8) asiakirjojen arkistointisuunnitelma; ja

9) suunnittelijan yhteystiedot.

5 §

Suunnittelijan pätevyys

Suunnittelijan tulee olla riittävästi perehty-nyt peltosalaojituksen suunnitteluperusteisiin ja suunnittelukäytäntöön.

6 §

Putkien laatuvaatimukset

Suomessa valmistetut putket tulee olla merkitty standardin SFS 5211 mukaisesti. Muissa Euroopan unionin maissa valmistettu-jen putkien tulee täyttää vähintään standardin SFS 5211 laatuvaatimukset ja ne tulee olla merkitty valmistusmaan kansallisen standar-din mukaisesti. Euroopan unionin ulkopuo-lelta tuotavien putkien osalta maahantuojan on esitettävä putken laadusta Euroopan unio-nin jäsenvaltiossa akreditoitun tarkastuslai-toksen lausunto, että putki täyttää vähintään standardin SFS 5211:n laatuvaatimukset.

7 §

Salaojan syvyys

Salaojan vähimmäissyvyyden tulee olla sellainen, että pellon tasauksen jälkeen sala-ojan pohja on kivennäismailla vähintään yh-den metrin ja turvemailloilla vähintään 1,2 met-riä pellon pinnasta. Turvemaiaksi luokitellaan pel-lot, joiden turvekerroksen paksuus on vä-hintään 0,8 metriä.

Ojasyvyyteen voidaan hyväksyä olosuh-teista johtuvia poikkeamia, jotka tulee perus-tella suunnitelmassa. Ojasyvyyden vaikutus ojatiheyteen määritellään käyttämällä ylei-sesti tunnettua ojavälin laskentakaavaa.

8 §

Ympärysaineet

Ympärysaineena voidaan käyttää kiviai-nesta taikka orgaanisia tai synteettisiä materi-aaleja ja niiden yhdistelmiä. Salaojaputki tu-lee aina suojata ympärysaineella ja kaivanto

täyttää ruokamullalla tai muulla pohjamaata paremmin vettä läpäisevällä materiaalilla.

Ympärysaineiden valinnassa tulee ottaa huomioon vallitseva maalaji, asennusolosuhteet ja salaojituksen käyttömuodot sekä pohjaveden rautapitoisuus.

9 §

Ympärysaineena käytettävä sora

Ympärysaineena käytettävän soran tai murskeen rakeisuuden tulee täyttää liitteessä 1 olevan seulantakäyrän vaatimukset. Laatuvaatimuksen täyttävää soraa voidaan käyttää kaikilla maalajeilla ja kaikissa olosuhteissa. Käytettäessä soraa ympärysaineena sitä on oltava vähintään 8 senttimetriä putken yläreunan yläpuolella. Tarvittaessa putki tulee suojata soralla myös putken alapuolelta.

10 §

Esipäällysteet

Esipäällysteiden paksuus salaojaan asennettuna tulee olla vähintään 3,0 millimetriä.

Esipäällysteiden paksuus määritellään standardin SFS-EN ISO 9863 mukaisesti.

Esipäällysteiden huokoskoon tulee olla hieta-, hiue- ja hiesumailta 450—1 000 mikrometrin välillä ja muilla maalajeilla vähintään 200 mikrometriä. Esipäällysteen huokoskoko määritellään standardin SFS-EN ISO 12956 mukaisesti.

11 §

Asennusmenetelmät

Salaoja voidaan rakentaa joko kaivamalla kaivanto kokonaan auki tai asentamalla putki ja ympärysaine ilman kaivamista aurasalaojakoneella.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

12 §

Asennustarkkuus

Salaojat tehdään merkittyihin paikkoihin, eikä niistä saa poiketa, elleivät kallio, suuret kivet tai muut kohtuuttomat esteet vaikeuta asentamista kyseisiin paikkoihin. Normaali sallittu sivupoikkeama on 1,0 metriä. Mikäli työn aikana joudutaan olosuhteista johtuen muuttamaan suunnitelmaa, siitä on sovittava työn tilaajan kanssa.

Salaojan pohjan tasaisuusvaatimus riippuu ojan kaltevuudesta. Jos salaojan kaltevuus on alle yhden prosentin, suurin hyväksytty poikkeama on +1 senttimetriä. Jos salaojan kaltevuus on prosentin tai enemmän, suurin hyväksytty poikkeama on +2 senttimetriä. Erimerkittiset sallitut maksimipoikkeamat eivät saa esiintyä 10 metrin matkalla.

Asennustarkkuus mitataan joko vaaituskoneella putken päältä tai salaojien asennustarkkuusmittarilla putken sisältä.

13 §

Työn valvonta

Valtion tuen ehtona on, että hankkeen toteutuksesta on pidetty työmaapöytäkirjaa.

Lopputarkastuksen tekijän tulee huolehtia siitä, että työn aikana suunnitelmaan tehdyt muutokset on toimitettu suunnittelijalle tarkennuksen tekoa varten.

Lopputarkastuksen tekijä ei saa olla urakoitsija, tarvikkeiden toimittaja eikä heihin taloudellisessa suhteessa oleva henkilö.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2008.

Hallitussihteeri Antti Linna

Peltosalaojituksissa käytettävän suodatinsoran raekokojakautuma (9 §)

Välittömästi putken suojaksi asennettavan soran tai murskeen tulee sisältää kuvassa rajatun rakeisuusalueen raekokoja tasaisesti. Tämä ehto täyttyy riittävästi silloin, kun seulontakäyrä ei leikkaa keskikarkeuden viivaa.

*Liite 2***Tuettavat enimmäismetrimäärät hehtaaria kohti (3 §)**

Maalaji	Tuettavat enimmäismetrimäärät
turvemaat	1000
savi-, hiesu- ja hiuemaat	830
hietamaat	720
urpaantuneet maat	500
täydennysojitukset	550

N:o 334

Valtioneuvoston asetus
maatalouden investointituen kohdentamisesta vuonna 2008

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä joulukuuta 2007 annetun maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007), jäljempänä *rakennetukilaki*, 7 §:ssä tarkoitettua maatalon investointitukea sellaisen hakemuksen perusteella, joka täyttää maatalouden investointituesta ja nuoren viljelijän aloitustuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (299/2008) säädetyt tuen myöntämisen edellytykset.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *korkotukilainalla* rakennetukilain 17 §:ssä tarkoitettua luottolaitoksen myöntämää lainaa;

2) *kansallisella tuella* tukea, joka myönnetään yksinomaan kansallisista varoista valtion talousarviosta.

3 §

Valtiontukea koskevan yhteisön lainsäädännön soveltaminen

Kansallisen tuen myöntämisen edellytyksenä tässä asetuksessa tarkoitettuihin investointeihin on, että investointi täyttää Euroo-

pan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keski-suuriin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta annetun komission asetuksessa (EY) 1857/2006 tarkoitettut edellytykset.

2 luku

Maatalouden investointituki

4 §

Salaojitus

Tukea voidaan myöntää pellon salaojittamiseen. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että salaojitus täyttää, mitä siitä valtioneuvoston asetuksella tuettavan peltosalaojituksen laatuvaatimuksista ja tukikelpoisista enimmäiskustannuksista (333/2008) erikseen säädetään.

5 §

Maanhankinta eräissä tapauksissa

Maanhankintaan voidaan myöntää tukea:

1) hakijan yksinomaiseen omistukseen jäävää maatilaa koskevan, osituksesta ja perinnönjaosta johtuvan lunastusosuuden maksamiseen maatilasta tai sen osasta;

2) hakijan yksinomaiseen omistukseen osituksesta jäävästä maatilasta johtuvan tasinnon maksamiseen;

3) hakijalle testamentatusta maatilasta tai sen osasta johtuvan lakiosan täydennyksen suorittamiseen, jos koko maatila jää hakijan omistukseen.

Jäljempänä tässä asetuksessa maanhankinnalla tarkoitetaan 1 momentin mukaisia tilanteita.

3 luku

Tuen muoto ja enimmäismäärä

6 §

Tuen muoto ja määrä

Tuki myönnetään 4 ja 5 §:ssä säädettyihin investointeihin korkotukilainan korkotukena.

Korkotukea voidaan myöntää salaojitukseen enintään 20 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista ja maanhankintaan enintään viisi prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Korkotuella tuetun lainan määrä voi olla enintään 80 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Maanhankintaan myönnettävän lainan määrä voi kuitenkin olla enintään 50 prosenttia hyväksyttävän hankintahinnan, tasingon, lunastusosuuden tai lakiosan täydennyksen määrästä.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

7 §

Tuen enimmäismäärä

Rakennetukilain nojalla myönnettyä investointitukea voidaan myöntää vain siltä osin, kuin myönnetyn tuen määrä ei ylitä 500 000 euron määrää tuensaajaa kohden millään kolmen verovuoden jaksolla.

4 luku

Erinäiset säännökset

8 §

Hakuaika

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea on haettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2008.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2008.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Antti Linna

N:o 335

Valtioneuvoston asetus

luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan 4 päivänä huhtikuuta 2007 luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 6 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 ja 3 momentti, 15 §:n 1 momentti, 16 ja 20 §, 21 §:n 2 momentti, 25 §:n 1 momentti, 37 §:n 3 momentti, 39 §, 55 §:n 1 momentti ja 71 §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentti asetuksessa 155/2008, 14 §:n 3 momentti, 21 §:n 2 momentti, 39 ja 71 § asetuksessa 995/2007, 37 §:n 3 momentti ja 55 §:n 1 momentti asetuksessa 658/2007, sekä

lisätään asetukseen uusi 54 a—54 c § sekä liitteeseen 2 uusi 8 kohta seuraavasti:

6 §

Tukikelpoisuuden vaihtaminen

Sitoumuksen antava tai tehnyt viljelijä voi hakea tukikelpoisuuden vaihtamista 3 §:ssä tarkoitetun tukikelpoisen peltoalan ja tukikelvottoman peltoalan välillä. Vaihdeettava tukikelpoinen peltoala on tullut ilmoittaa peruslohkona vuonna 2007. Tukikelpoisuus on vaihdettava pois koko peruslohkolta. Jos vaihdettava ympäristötuessa tukikelpoinen peltoala sijaitsee C1—C4-tukialueella, tukikelpoisuutta ei voi vaihtaa A- tai B-tukialueella sijaitsevalle peltoalalle. Jos vaihdettava luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoinen peltoala sijaitsee C2—C4-tukialueella, tukikelpoisuutta ei voi vaihtaa A-, B- tai C1-tukialueella sijaitsevalle peltoalalle. Jos vaihdettava luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoinen peltoala sijaitsee B- tai C1-tukialueella, tukikelpoisuutta ei voi vaihtaa A-tukialueella sijaitsevalle peltoalalle. Tukikelpoisuutta ei voi vaihtaa, jos vaihdettava peltoala on tilakohtaisesti alle kaksi hehtaaria. Tukikelpoisuutta ympäristötuessa ei voi vaihtaa peruslohkolta, jota koskee voimassa oleva erityistukisopimus. Tukikelpoisuuden vaihtaminen ei saa johtaa tukikelpoisen peltoalan

kasvamiseen. Tukikelpoisuuden vaihtaminen on pysyvä toimenpide. Vaihtamista voidaan hakea vain viljelijän omistuksessa olevien, sitoumuksen antamista edeltävänä tuki-vuonna pinta-alatukea koskevalla hakemuksella ilmoitettujen peltoalojen välillä. Jos sitoumus on annettu vuonna 2007, vaihdettavat peltoalat on tullut ilmoittaa vuoden 2007 pinta-alatukea koskevalla hakemuksella.

14 §

Sopimuskaudet ja -vuodet

Jäljempänä 40, 41 ja 51 §:ssä tarkoitetun sopimuksen sopimuskaudeksi voidaan hakea viisi tai kymmenen vuotta. Jäljempänä 54 a ja 54 b §:ssä tarkoitetun sopimuksen sopimuskausi on viisi vuotta ja 54 c §:ssä tarkoitetun sopimuksen kymmenen vuotta. TE-keskus vahvistaa sopimuksen hyväksymistä koskevassa päätöksessä sopimuskauden pituuden. Muiden sopimusten sopimuskausi on viisi vuotta.

Jäljempänä 45, 46 ja 52 §:ssä tarkoitetun sopimuksen sopimuskausi alkaa 1 päivänä toukokuuta. Jäljempänä 40 ja 54 §:ssä tarkoi-

tetun sopimuksen sopimuskausi voi alkaa joko 1 päivänä toukokuuta tai 1 päivänä lokakuuta. Jos sopimukseen haettu alue sisältyy suojavyöhykkeiden yleissuunnittelualueelle ja haetulla alalla on edellisenä vuonna tai aiemmin perustettu nurmi, 40 §:ssä tarkoitettu sopimus voi alkaa 1 päivänä toukokuuta. Jos sopimukseen haetulle alalle kylvetään syksyllä alkuperäiskasvi, 54 §:ssä tarkoitettu sopimus voi alkaa 1 päivänä lokakuuta. Jäljempänä 54 a—c §:ssä tarkoitettujen sopimusten sopimuskausi alkaa vuonna 2008 1 päivänä lokakuuta. Muiden sopimusten sopimuskausi alkaa 1 päivänä lokakuuta.

15 §

Suunnitelmaan perustuvat sopimukset

Jäljempänä 40—43, 49, 51 ja 54 a §:ssä tarkoitettujen sopimusten on perustuttava kirjalliseen suunnitelmaan, jossa on esitettävä toimenpiteet jokaiselle sopimusvuodelle.

16 §

Suunnitelman sisältö

Edellä 15 §:ssä tarkoitettussa suunnitelmassa on oltava vähintään seuraavat tiedot ja asiakirjat:

- 1) suunnitellun hankkeen yleiskuvaus ja tavoitteet;
- 2) suunnitelma-alueen kartta, johon on merkittävä ne peruslohkot, joita hakemus koskee;
 - a) jos peruslohkot, joille sopimusta haetaan, ovat olemassa olevia peruslohkoja, suunnitelma-alueen karttana käytetään digitoituja peruslohkokarttoja;
 - b) jos kyseessä on 42 §:ssä tarkoitettu sopimus, sopimukseen haetun pellon sijainti pohjavesialueella on merkittävä karttaan;
 - c) jos kyseessä on 49 ja 51 §:ssä tarkoitettu sopimus, suunnitelmassa on oltava sijaintikartta, suunnitelmakartta ja suunnitelmaselostus; sijaintikarttana voidaan käyttää esimerkiksi peruskarttaa, jonka jäljennökseen on merkittävä sopimuskohteen tarkka sijainti;

3) yksilöidyt perustamis-, hoito- ja muut toimenpiteet sekä niiden toteutusaikataulu vuosittain; suunnitelman on sisällettävä selostus siitä, miten toimenpiteet edistävät sopimukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamista;

4) jos kyseessä on 42 §:ssä tarkoitettu sopimus, suunnitelmassa on muun muassa yksilöitävä vuosittaiset viljelytoimenpiteet sekä ne 42 §:ssä tarkoitettujen mahdolliset rajoitukset, joihin viljelijä hakemuksellaan sitoutuu sekä näistä rajoituksista aiheutuvat yksilöidyt kustannukset;

5) laskelma toimenpiteiden kustannuksista, tulonmenetyksistä sekä alueen käytöstä mahdollisesti saatavasta taloudellisesta hyödyistä; kustannuslaskelmaa ei edellytetä 50 §:ssä tarkoitettujen pienten perinnebiotooppien osalta esitetyistä toimenpiteistä;

6) arvio hankkeen vaikutuksista ympäristöön tai maisemaan;

7) jäljennös hoitopäiväkirjasta aiemmalta sopimuskaudelta, jos haettu alue tai sen osa on kuulunut aiemmin suunnitelmaa vaativaan sopimukseen ja jonka sopimusehtona on ollut hoitopäiväkirjan pitäminen;

8) jos kyseessä on 43 §:ssä tarkoitettu sopimus, suunnitelmaan on liitettävä ojustokartat, joihin on merkitty säätökaivot, pohjavesiputket ja ojat.

20 §

Toteuttamisaikataulu eräissä sopimuksissa

Jos kyseessä on 40—43, 49 tai 51 §:ssä tarkoitettu sopimus, toimenpiteet on aloitettava jokaisella sopimukseen sisältyvällä loholla ensimmäisenä sopimusvuotena, ellei hyväksytyssä suunnitelmassa muuta edellytetä.

21 §

Sopimuksen kohteena olevan alueen pinta-alan väheneminen

TE-keskuksen on kuultava alueellista ympäristökeskusta ennen sopimuksen muuttamista koskevan päätöksen tekemistä sopimuksen kohteena olevan pinta-alan vähenemisen osalta.

misen vuoksi silloin, kun arvioidaan 15 §:ssä tarkoitettua sopimusta ja sille asetettujen tavoitteiden mahdollista vaarantumista, jollei kyseessä ole 43 §:ssä tarkoitettu sopimus.

25 §

Sopimuksen tarkentaminen, tarkistaminen ja muuttaminen

Jos kyseessä on 40—43, 49 tai 51 §:ssä tarkoitettu sopimus, sopimuksen mukaisia toimenpiteitä voidaan tarvittaessa tarkentaa sopimuksen voimassaoloaikana, jotta sopimukselle asetetut tavoitteet eivät vaarantu. Tarkentaminen voidaan tehdä tuen saajan hakemuksesta tai TE-keskuksen aloitteesta ennen seuraavan sopimusvuoden alkua. Tarkentamista on haettava toimintalinjan 2 lain 13 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen. Ennen tarkentamista tuen saajaa ja alueellista ympäristökeskusta on kuultava asiasta. Alueellisen ympäristökeskuksen kuuleminen ei kuitenkaan ole tarpeen, jos on kyse 43 §:ssä tarkoitettua sopimuksesta.

37 §

Lisätoimenpiteen muuttaminen ja siitä luopuminen

Lisätoimenpiteestä on luovuttava, jos maatalan kotieläintuotannosta luovutaan tai eläinmäärä vähenee muutoin kuin tilapäisesti siten, että 30 §:n 1 momentissa säädetty, eläinmäärää koskevat edellytykset eivät täyty, ja lisätoimenpiteeksi on valittu 32 §:n 7 tai 8 kohdassa tarkoitettu lisätoimenpide. Valitusta 32 §:n 1 kohdassa tarkoitettua lisätoimenpiteestä on luovuttava, jos viljelijä hakee 45 tai 46 §:ssä tarkoitettua sopimusta. Edellä 32 §:n 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua lisätoimenpiteestä on luovuttava, jos kotieläintilan ehtoihin sitoutuneella maatilalla nautojen, hevosten, lampaiden tai vuohien määrä ylittää 2 eläinyksikköä. Puutarhatilan lisätoimenpiteestä voi luopua silloin, jos puutarhakasvien viljelyala vähenee alle 0,5 hehtaarin. A- ja B-tukialueille kohdistuvista 32 §:n 4—7 ja 10

kohdassa tarkoitettua lisätoimenpiteestä on luovuttava, jos viljelijä luopuu kaikista kyseisillä alueilla sijaitsevista peltoaloistaan.

39 §

Sopimustyypit

TE-keskus voi tehdä viljelijän kanssa seuraavia sopimuksia:

- 1) suojavaöhykkeen perustaminen ja hoito;
- 2) monivaikutteisen kosteikon hoito;
- 3) pohjavesialueiden peltoviljely;
- 4) valumavesien käsittelymenetelmät;
 - säätösalaajitus
 - säätökastelu
 - kuivatusvesien kierrätys
- 5) luonnonmukainen tuotanto;
- 6) luonnonmukainen kotieläintuotanto;
- 7) perinnebiotooppien hoito;
- 8) luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistäminen;
- 9) alkuperäisrotujen kasvattaminen;
- 10) alkuperäiskasvien viljely;
- 11) ravinnekuormituksen tehostettu vähentäminen;
- 12) lietelannan sijoittaminen peltoon;
- 13) turvepeltojen pitkäaikainen nurmiviljely.

54 a §

Ravinnekuormituksen tehostettu vähentäminen

Sopimus voidaan tehdä viljelyksessä olevalle peltolohkolla, jonka fosforin viljavuusluokka on korkea tai arveluttavan korkea. Sopimus voidaan tehdä myös viljelyksessä olevalle peltolohkolla, jonka fosforin viljavuusluokka on vähintään hyvä, jos lohko sijaitsee valtaojan tai sitä suuremman vesiuoman varrella tai lammen, järven tai meren rannalla ja on kyseisiin vesialueisiin päin kalteva. Sopimus voidaan tehdä peltolohkolla, joka sijaitsee A- tai B-tukialueella. Sopimus voidaan tehdä koskemaan koko peltolohkoa tai osaa siitä.

Sopimuksen voi tehdä myös viljelijä, joka on valinnut 32 §:n 6 kohdan mukaisen lisätoimenpiteen. Sopimuslohkolla voi täyttää peltojen talviaikaisen kasvipeitteisyyden eh-

toja, mutta lohkolle ei makseta 32 §:n 3, 4 ja 5 kohtien mukaisten lisätoimenpiteiden tukea. Sopimuksen voi tehdä myös viljelijä, jolla on voimassa 45 tai 46 §:ssä tarkoitettu sopimus. Sopimuslalle ei kuitenkaan tässä tapauksessa makseta 45 tai 46 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen perustuvaa tukea.

Sopimusta ei voida tehdä pellolle, joka on ollut vähintään kaksi edeltävää vuotta pysyvästi tai tilapäisesti viljelemättä tai hoidettuna viljelemättömänä peltona.

Voimassa oleva 40 §:ssä tarkoitettu sopimus voidaan vaihtaa tässä pykälässä tarkoitettuun sopimukseen.

54 b §

Lietelannan sijoittaminen peltoon

Tuki maksetaan peltolohkolle, jolle on tilalla voimassa olevan ympäristötukisopimuksen sekä mahdollisten muiden 39 §:ssä tarkoitettujen sopimusten ehtojen mukaisesti levitetty lietelantaa tai virtsaa vähintään 20 m³ hehtaarille vuodessa. Lietelanta tai virtsa on levitettävä peltolohkolle sijoittavilla tai multaavilla laitteilla, jotka sijoittavat lannan suoraan maahan levittämisen yhteydessä. Jos sopimuslohkolle on kyseisenä vuonna levitetty naudan tai sian lietelantaa, lohkolle ei saa tämän lisäksi levittää fosforilannoitteita pintalevityksenä.

54 c §

Turvapeltojen pitkäaikainen nurmiviljely

Sopimus voidaan tehdä peltolohkolle, jonka maalaji on turvetta tai multamaata. Maalaji todetaan voimassa olevan viljelytutkimuksen perusteella. Sopimus voidaan tehdä koskemaan koko peruslohkoa tai osaa siitä.

Sopimuksen voi tehdä myös viljelijä, joka on valinnut 32 §:n 6 kohdan mukaisen lisätoimenpiteen. Sopimuslohkolla voi täyttää peltojen talviaikaisen kasvipeitteisyyden ehtoja, mutta lohkolle ei makseta 32 §:n 3, 4 ja

5 kohtien mukaisten lisätoimenpiteiden tukea.

Sopimusta ei voida tehdä pellolle, jolla on edellisenä vuonna viljelty ruokohelpiä. Jos sopimus alkaa 1 päivänä lokakuuta, tarkasteltava aika on saman vuoden kasvukausi. Jos sopimus alkaa 1 päivänä toukokuuta, tarkasteltava aika on edellisen vuoden kasvukausi. Sopimusta ei voida tehdä myöskään vapaaehtoisesti kesannoidulle pellolle, joka sijaitsee I- tai II-luokan pohjavesialueella.

55 §

Rajoitukset sopimuksia tehtäessä

Viljelijä, jolla on voimassa vuoden 2000 valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettu perus- ja lisätoimenpiteitä koskeva sitoumus ja joka on valinnut kyseisen asetuksen 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua tuotantoeläinten hyvinvoinnin edistäminen -lisätoimenpiteen, ei voi tehdä 46 §:ssä tarkoitettua sopimusta, jos lisätoimenpiteen voimassaolo jatkuu kyseisen sopimuksen voimassaoloaikana. Viljelijä, jolla on voimassa vuoden 2000 valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettu perus- ja lisätoimenpiteitä koskeva sitoumus ja joka on valinnut kyseisen asetuksen 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua maatalan monimuotoisuuskohteet -lisätoimenpiteen, ei voi tehdä 45, 46 ja 51 §:ssä tarkoitettua sopimusta lisätoimenpiteen toteuttamisalueella, jos lisätoimenpidettä koskeva ehto jatkuu kyseisen sopimuksen voimassaoloaikana. Viljelijä, joka on valinnut 32 §:n 8 kohdassa tarkoitettua lisätoimenpiteen, ei voi tehdä 54 b §:ssä tarkoitettua sopimusta.

71 §

Erityistukien tukimäärät

Sopimuksen tehneelle viljelijälle tai muulle tuen saajalle maksetaan vuosittain erityistukea sopimukseen sisältyvää peltohehtaaria, muun alueen hehtaaria, eläinyksikköä tai kanoista maatilaa kohti enintään:

Sopimus**Euroa**

Suojavyöhykkeen perustaminen ja hoito	enintään 450/ha A- ja B-tuki- alueella
Monivaikutteisen kosteikon hoito	enintään 350/ha C-tukialueella
Pohjavesialueiden peltoviljely	enintään 450/ha
Valumavesien käsittelymenetelmät	enintään 156/ha
- säätösalaajitus	enintään 54/ha
- säätökastelu	enintään 108/ha
- kuivatusvesien kierrätys	enintään 140/ha
Luonnonmukainen tuotanto	141/ha
Luonnonmukainen kotieläintuotanto	126/ha
Perinnebiotooppien hoito	enintään 450/ha
- arvokkaat pienialaiset kohteet 5—30 aaria	135/kohde
Luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistäminen	enintään 450/ha
Alkuperäisrotujen kasvattaminen	
- suomenlammas, ahvenanmaanlammas ja kainuun- harmas	270/ey
- itäsuomen- ja pohjoissuomenkarja	500/ey
- länsisuomenkarja	270/ey
- suomenhevonen	270/ey
- suomenvuohi	270/ey
- maatiaiskanat ja -kukot	
- 20—39 kanaa ja kukkoa	100/maatila
- 40—59 kanaa ja kukkoa	150/maatila
- vähintään 60 kanaa ja kukkoa	250/maatila
Alkuperäiskasvien viljely	450/ha
Ravinnekuormituksen tehostettu vähentäminen	enintään 347/ha
Lietelannan sijoittaminen peltoon	56/ha
Turveltojen pitkäaikainen nurmiviljely	
- kotieläintilat, joilla kasvatetaan nautoja, hevosia, lampaia tai vuohia yhteensä enemmän kuin 2 eläinyksikköä	68/ha
- muut kotieläintilat ja kasvinviljelytilat	114/ha

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä tou-
kokuuta 2008.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

Liite 2

Hyväksyttäviä enimmäiskustannuksia sopimuksissa**8. Ravinnekuormituksen tehostettu vähentäminen**

Suunnitelma	125 €/kpl
Viljavuustutkimuksen kustannukset	
- Työn lisäkustannus perustoimenpiteisiin verrattuna	0,5 €/ha/v
- Tutkimuksen lisäkustannus perustoimenpiteisiin verrattuna	5,3 €/ha/v
tai tutkimuksen kustannus	57 €/kpl
Katetuoton menetykset	
- Kuivaheinä	522 €/ha/v
- Säilörehunurmi	817 €/ha/v
- Ohra	706 €/ha/v
- Kaura	695 €/ha/v
- Vehnä	551 €/ha/v
- Rypsi	408 €/ha/v
Sadosta saatava hyöty (vähennettävä tuesta)	
- Kuivaheinä	365 €/ha/v
- Säilörehunurmi	283 €/ha/v

N:o 336

Valtioneuvoston asetus**Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamien pinta-alaperusteisten tukien valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamien pinta-alaperusteisten tukien valvonnasta 16 päivänä toukokuuta 2007 annetun valtioneuvoston asetuksen (591/2007) 2 §:n 12 kohta, 6 ja 11 §, 12 §:n 1 momentti, 20 §:n 1 momentti ja 22 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

12) *velvoitekesannolla* tilatukiasetuksen 54 artiklan ja 63 artiklan 2 kohdan mukaista vapaaehtoisesti kesannoitua kesannointioikeusalaa.

6 §

Paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueet

Edellä 5 §:n mukaisesti tarkastukseen valitut maatilat on tarkastettava siten kuin soveltamisasetuksen 29 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) 972/2007, säädetään.

11 §

Mittapoikkeamat

Mittapoikkeamia on käytettävä, kun lohko tarkastetaan paikalla. Mittapoikkeamat on laskettava mitatusta pinta-alasta.

Karttaohjelmalla digitaalisesta kartta-aineistosta tai planimetrillä mitattaessa lohkon mittapoikkeama voi olla enintään 0,75 metriä kerrottuna lohkon ympärysmittalla. Takymetrillä mitattaessa lohkon mittapoikkeama voi

olla enintään 0,35 metriä kerrottuna lohkon ympärysmittalla ja GPS-laitteella mitattaessa mittapoikkeama voi olla 0,35 metriä tai 1,25 metriä kerrottuna lohkon ympärysmittalla GPS-laitteen tarkkuudesta riippuen.

Mittapoikkeama voi olla enintään 1 hehtaari.

12 §

Vaatimus tarkemmasta mittauksesta

Jos valvonnassa kasvulohkon pinta-alaa ei ole mitattu takymetrillä tai GPS-laitteella ja hyväksytty kasvilajiryhmän pinta-ala on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria pienempi kuin viljelijän ilmoittama pinta-ala, voi viljelijä vaatia uutta mittausta. Uusi mitaus koskee niitä lohkoja, joiden valvonnassa hyväksytty pinta-ala on ollut viljelijän ilmoittamaa pinta-alaa pienempi. Uusi mitaus on suoritettava takymetrillä tai GPS-laitteella.

20 §

Kasvilajiryhmät

Kasvilajiryhmät on erotettava toisistaan soveltamisasetuksen 49 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) 972/2007, säädetyllä tavalla.

22 §

Pinta-alavirheet

— — — — —
Jos valvonnassa hyväksytty ala on pienempi kuin ilmoitettu ala, tukioikeuksien käytössä noudatetaan soveltamisasetuksen 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua järjestystä.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Ensimmäisenä tukioikeuksien käytön ja valvonnan etusijajärjestyksessä ovat kesannointioikeudet.

—————
Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2008. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 337

Valtioneuvoston asetus**Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien tukien valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien tukien valvonnasta 7 päivänä kesäkuuta 2007 annetun valtioneuvoston asetuksen (659/2007) 6 §:n 1 momentti,

muutetaan 5 § ja 9 §:n otsikko sekä

lisätään 9 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

5 §

Tilatuen hallinta-aika

Valvonnassa on tarkastettava, että tilatuki-asetuksen 44 artiklan 3 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008, mukainen hallinta-aika täyttyy lohkoilta, joilta on haettu tilatukea. Jos lohkon hallinta-aika ei täyty, lohko on hylättävä valvonnassa.

9 §

Seuraamukset energiakasvien tukijärjestelmässä

Seuraamuksien määräytymiseen keräilijöitä ja ensimmäisiä jalostajia koskevien vaa-

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

timusten rikkomisesta noudatetaan soveltuvin osin, mitä maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 22—26 artiklassa säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2008.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 338

Valtioneuvoston asetus**tilaneuvontajärjestelmän täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä

muutetaan tilaneuvontajärjestelmän täytäntöönpanosta 23 päivänä marraskuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (1011/2006) 4 ja 6 § seuraavasti:

4 §

Neuvojen ja neuvontajärjestöjen hyväksymismenettely

Neuvojan ja neuvontajärjestön on hakiesaan hyväksymistään tilatukilain 18 a §:ssä tarkoitetuksi neuvojaksi tai neuvontajärjestöksi annettava selvitys kyseisessä laissa edellytetyn koulutus-, työkokemus- ja neuvontakokemusvaatimuksen täyttymisestä. Lisäksi neuvojan ja neuvontajärjestön tulee ilmoittaa, mistä neuvontaosiosta, millä kielellä ja millä alueella neuvontaa tullaan antamaan. Hakemukseen on liitettävä neuvonnan toimintasuunnitelma. Neuvojan on suoritettava Maaseutuviraston järjestämä koe hyväksytysti ennen neuvontaosion neuvojaksi hyväksymistä. Kokeen suorittaminen hyväksytysti edellyttää oikeaa vastausta vähintään 75 prosenttiin kustakin täydentävien ehtojen aihealueesta esitetyistä kysymyksistä. Saman neuvontaosion sisällä voi olla useita aihealueita.

Maaseutuvirasto antaa kirjallisen päätöksen neuvontajärjestöksi tai neuvojaksi hyväksymisestä tai hylkäämisestä neuvontaosioit-

tain. Hyväksynnän jälkeen neuvojan ja neuvontajärjestön nimi ja yhteystiedot voidaan merkitä neuvontarekisteriin ja julkaista Maaseutuviraston internet -sivuilla.

Ennen hyväksymisen peruuttamista neuvojalle on annettava kirjallinen huomautus ja mahdollisuus tulla kuulluksi huomautukseen johtaneista seikoista. Maaseutuvirasto antaa kirjallisen päätöksen hyväksymisen peruuttamisesta.

6 §

Muutoksenhaku

Neuvontajärjestön ja neuvojan hyväksymistä tai hyväksymisen peruuttamista koskevaan Maaseutuviraston päätökseen saa hakea muutosta siten kuin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2008.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 339

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista 26 päivänä huhtikuuta 2007 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (503/2007) 2 §:n 1 momentti, 35 ja 40 §, liitteen 1 taulukot 3 ja 4, sellaisena kuin niistä ovat 35 § asetuksessa 157/2008 ja liitteen 1 taulukot 3 ja 4 asetuksessa 662/2007 sekä *lisätään* asetukseen uusi 49 a—49 d § seuraavasti:

2 §

Viljavuustutkimus

Viljelijän on tehtävä viljelysuunnittelua ja seurantaa varten viljavuustutkimukset viljelyssä olevista pelloista. Viljelemättömistä pelloista, hoidetuista viljelemättömistä pelloista ja velvoitekesannoista, joita ei lannoiteta, ei tarvitse tehdä viljavuustutkimusta. Sellaisilta pelloilla sijaitsevilta erityistukisopimuksiin sisältyviltä aloilta, joille ei makseta ympäristötuen perustoimenpiteiden tukea, ei tarvitse tehdä viljavuustutkimusta. Viljelemättömistä pelloista ja velvoitekesannoista sekä viljelijän hallintaan tulevista pelloista on kuitenkin otettava näytteet sen kasvukauden aikana, jona viljely aloitetaan. Uusi viljavuustutkimus on tehtävä, kun edellisestä näytteenotosta on kulunut viisi vuotta.

35 §

Typpilannoituksen tarkentaminen puutarhakasveilla

Viljelijän on mitattava liukoisen typen määrä keväällä ennen kevätlannoitusta ja kas-

vukaudella ennen lisälannoituksia. Jokaiselta kasvulohkolta on tehtävä oma analyysi. Jos maassa olevan liukoisen typen määrä on ennen kevätlannoitusta yli 20 kg/ha, yli 20 kg:n menevä typpiosuus on vähennettävä lohkon vuosittaisesta typpilannoitusmäärästä. Vähennys on tehtävä maatilalla noudatettavista 4 luvun mukaisista lannoitusehtojen mukaisista määristä. Viljelijä voi tehdä tai teettää analyysin liukoisen typen määrästä käyttämällä pikamääritysmenetelmää eli niin sanottua typpisalkkua, tai viljelijä voi teettää liukoisen typen määrästä laboratorioanalyysin. Pikamääritysmenetelmällä tarkoitetaan tarvikeistoa, joka on tarkoitettu vesiliukoisen typen määrittämiseen peltomaasta ja jonka analyysitulokset kertoo vesiliukoisen typen määrän peltomaassa kiloina hehtaaria kohti. Laboratorioanalyysi on teetettävä laboratoriossa, joka on erikoistunut typpianalyysien tekoon. Mittausten tulokset on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohkokohtaisiin muistiinpanoihin.

40 §

Valumavesien käsittelymenetelmät

Valumavesien käsittelymenetelmiä ovat säätösalaajitus, säätökastelu ja kuivatusve-

sien kierrätys. Toteutettavista toimenpiteistä on pidettävä hoitopäiväkirjaa, johon on merkittävä tehdyt säätö-, hoito- ja huoltotoimenpiteet.

49 a §

Ravinnekuormituksen tehostettu vähentäminen

Sopimukseen kuuluvia peltolohkoja ei saa lannoittaa eikä käsitellä kasvinsuojeluaineilla ja peltolohkot on pidettävä ympäri vuoden nurmipeitteisinä. Kasvusto on korjattava pois sopimukseen kuuluvilta peltolohkoilta maaperän fosforipitoisuuden köyhdyttämiseksi. Kuivaheinäkasvusto on korjattava pois lohkolta vähintään kerran kasvukauden aikana, nurmikasvusto kaksi kertaa. Niitto on toteutettava luonnon monimuotoisuus huomioon ottaen siten, ettei vaaranneta lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia. Tämän vuoksi niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin. Laiduntaminen voidaan tapauskohtaisesti hyväksyä sopimukseen kuuluvan peltolohkon hoitotavaksi, jos sille ei ole vesinsuojelullista estettä. Tällöin pellon pinnan on pysyttävä heinä- ja nurmipeitteisenä ympäri vuoden ja lohko on tarvittaessa aidattava veden puolelta. Kasvuston alkukehityksen turvaamiseksi ensimmäisen nurmi- tai heinäkasvuston kylvön yhteydessä on sallittua käyttää enintään 50 kg typpeä hehtaarille. Fosforitilan muutosten seuraamiseksi lohkolta on tehtävä viljavuustutkimus kolmen vuoden välein. Näytetiheyden on oltava vähintään yksi näyte jokaista alkavaa yhden hehtaarin peltoalaa kohti.

Sopimukseen kuuluvilla peltolohkoilla on sallittua viljellä monivuotisia heinä- ja nurmikasveja. Siemenseos saa sisältää enintään 20 prosenttia typensitojakasvien siemeniä. Kasvustoa ei saa uusia muokkaamalla sopimuskauden aikana, mutta nurmikasvusto voidaan uusia ilman muokkausta suorakylvömenetelmällä. Sopimukseen kuuluvalla alueella olevan hukkakauran torjunta on toteutettava hukkakauran torjuntasuunnitelman mukaisesti kasvinsuojeluaineilla tai mekaanisesti.

Viljelijän on laadittava erillinen suunnitelma toimenpiteiden toteuttamisesta. Toimenpiteiden toteuttaminen on merkittävä

4 §:ssä tarkoitettuihin lohkokohtaisiin muihinpanoihin.

49 b §

Lietelannan sijoittaminen peltoon

Lietelanta tai virtsa on levitettävä laitteella, joka leikkaa pellon pintaan viillon ja valuttaa tai ruiskuttaa lietelannan tai virtsan viiltoon. Hyväksyttävää on myös käyttää multaavaa laitetta, joka on kytketty lietelantaa tai virtsaa levittävään yksikköön.

49 c §

Turvepeltojen pitkäaikainen nurmiviljely

Sopimusalueella on kasvatettava nurmi- ja heinäkasveja koko sopimuskauden ajan. Nurmi- tai heinäkasvusto voidaan perustaa suojakasvin kanssa tai ilman sitä sopimusta edeltävänä kasvukautena tai se voidaan perustaa ensimmäisenä sopimusvuotena. Kasvustoa ei saa uusia muokkaamalla sopimuskauden aikana. Nurmikasvusto voidaan kuitenkin uusia ilman muokkausta suorakylvömenetelmällä.

Kasvusto on korjattava vuosittain ja sen saa käyttää hyödyksi. Niitto on toteutettava luonnon monimuotoisuus huomioon ottaen siten, ettei vaaranneta lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia. Tämän vuoksi niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin. Sopimusalueen laidunnus on sallittua, mutta tällöin on huolehdittava siitä, että pellon pinta pysyy nurmipeitteisenä. Lannoituksessa on noudatettava viljelijän ympäristötukisitoumuksesta sekä mahdollisista 39 §:ssä tarkoitetuista sopimuksista aiheutuvia rajoituksia. Fosforin tasauksessa on mahdollista käyttää vain kahden vuoden tasausta.

49 d §

Kasvinsuojeluasioiden koulutus

Maatalouden ympäristötuen vähimmäisvaatimukseen liittyvän ajankohtaisten kasvinsuojeluasioiden koulutuksen, jäljempänä kasvinsuojelukoulutus, järjestäjänä voi olla yksityinen henkilö, yritys, yhdistys, yhteisö,

oppilaitos, neuvontajärjestö tai muu vastaava taho. Kasvinsuojelukoulutukset hyväksyy TE-keskus, jonka alueella koulutus järjestetään. Kasvinsuojelukoulutuksen voi yksittäistapauksessa hyväksyä myös se TE-keskus, jonka toimialueen viljelijöille koulutus on kohdennettu.

Koulutuspäivälle on oltava nimettynä päävastuullinen kouluttaja. Kaikilla kouluttajilla on oltava vähintään opistotason tai ammattikorkeakoulun luonnonvara-alan tai ympäristöalan koulutus tai muu koulutus, jonka TE-keskus hyväksyy riittäväksi käsiteltävänä oleva aihe huomioon ottaen.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Koulutuksen järjestäjän on annettava viljelijälle todistus koulutukseen osallistumisesta. Todistuksesta on käytävä ilmi koulutuspäivän ajankohta, pituus, sisältö ja tieto siitä, että kyseessä on ollut TE-keskuksen hyväksymä ympäristötuen vähimmäisvaatimukset täyttävä koulutus.

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2008.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

Taulukko 3. Nurmien ja muiden kasvien typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)

	Levitysaika	Etelä- ja Keski-Suomi			Pohjois-Suomi		
		Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat
Nurmet							
Monivuotiset nurmet, yksivuotinen raiheinä, vihantavilja ja raiheinä tai muu nurmikasvi	Korjattaessa kaksi satoa	200	200	160	200	200	160
	Korjattaessa kolme tai useampia satoja	240	230	190	230	230	190
Laidun: Moni- tai yksivuotiset laidunnurmet		200	200	170	170	170	150
Vihantavilja, kokovilja	Kevätlevitys	120	100	90	100	90	80
Kokovilja: syysvehnä ja ruisvehnä	Syksyllä	30	30	20			
	Keväällä	140	130	70			
Muut nurmikasvustot		120	100	90	100	90	80
Nurmen perustaminen							
Perustaminen keväällä							
Perustaminen suoja- kasvin kanssa	Korkeintaan kasvi- laji-kohtaisen taulu- kon (1) typpimäärä suojakasville						
Perustaminen ilman suoja- kasvia	Kevätlevitys	80	80	70	80	80	70
	2. levitys	30	30	30	30	30	30
Perustaminen kesällä	Perustamisvaiheessa	60	60	50	60	60	40
Perustaminen syksyllä	Syyslevitys 10.9. mennessä	30	30	30	30	30	30
Riista- ja maise- makesannon pe- rustaminen, viher- kesannon ja hoide- tun viljelemättömän pellon nurmen pe- rustaminen ilman suojaviljaa		50	50	40	50	50	40
Siennurmet	Kevätlevitys	110	110	60	90	80	40
Ruokohelpi energiakäyttöön							
Perustamisvuonna	Kevätlevitys	60	60	40	60	50	40
Satovuosina		90	80	60	80	80	60

Mukula- ja juurikasvit							
Sokerijuurikas	Kevätlevitys	140	140	120			
Peruna							
Tärkkelysperuna, satotaso 35 tn/ha	Kevätlevitys	105	105	70	105	105	70
Tärkkelysperuna, satotaso 40 tn/ha		120	120	80	120	120	80
Varhaisperuna	Kevätlevitys	60	60	60	60	60	60
Varhaisperuna + kerääjäkasvi	Kevätlevitys	80	80	80	80	80	80
Muu peruna, satotaso 35 tn/ha	Kevätlevitys	85	85	60	85	85	60
Muu peruna, satotaso 40 tn/ha		100	100	70	100	100	70
Muut peltokasvit		110	100	60	100	90	60

Taulukko 4. Fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

Kasvi	Viljavuusluokka						
	Huono	Huononlainen	Välttävä	Tyydyttävä	Hyvä	Korkea	Arveluttavan korkea
Ruis, vehnä, öljykasvit, palkokasvit	32	24	20	12	8	-	-
Ohra	34	26	22	14	10	-	-
Kaura, nurmikasvien siemenviljely	28	20	16	8	4	-	-
Ohra/kaura/vehnä seosvilja	31	23	19	11	7	-	-
Kokoviljasäilörehu	40	32	24	16	12	-	-
Nurmen perustaminen suojakasvin kanssa	52	44	36	28	20	-	-
Nurmen perustaminen: keväällä ilman suojaviljaa, kesällä tai syksyllä	36	32	28	24	15		
Nurmi keväällä ennen kesäperustamista	16	12	8	4	-	-	-
Yksivuotiset rehurmet	40	32	24	16	12	-	-

Monivuotinen nurmi							
- laidun	32	24	16	8	-	-	-
- muut rehunurmet	40	32	24	16	8	-	-
Peruna	70	70	70	55	35	20	-
Sokerijuurikas	63	63	60	43	26	14	-
Kuitupellava	32	24	20	12	8	-	-
Ruokohelpi, perustamisvuonna	50	40	30	20	10	-	-
Ruokohelpi, sato- vuonna	30	20	15	10	5	-	-
Riista- ja maisema- kesannon perustaminen sekä viher- kesannon ja hoide- tun viljelemättömän pellon nurmen pe- rustaminen ilman suojaviljaa	28	20	16	8	4	-	-
Muut kasvit	30	20	15	10	5	-	-

Satotasokorjausta ei saa tehdä, jos taulukossa ei ole fosforille arvoa.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 340

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kasvinsuojeluaineen hyväksymisen hakemisesta ja hyväksymisestä sekä niihin liittyvistä menettelyistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa kasvinsuojeluaineen hyväksymisen hakemisesta ja hyväksymisestä sekä niihin liittyvistä menettelyistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	8/08	21.5.2008	2.6.2008

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Lapinlahdenkatu 1 B, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 772 005.

Helsingissä 21 päivänä toukokuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Ylitarkastaja Tove Jern

Komission direktiivi 2007/50/EY (32007L0050); EUVL N:o L 202, 3.8.2007, s. 15

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 333—340, 3 arkkia